

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4PP/53/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3113011340.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému S. E., nar. XX.XX.XXXX v Z., M. S., trvale bytom T., S. XX, okres T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, dňa 12.09.2013 samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Tr. zákona sa návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného S. E., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 09.07.2013 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného S. E. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že celkový trest je 14 mesiacov, preto využíva svoje právo a žiada o odpustenie zo zvyšku trestu, nakoľko má väčšiu časť odpykanú.

S. E. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.01.2013 sp. zn. 3T 161/2012 pre trestný čin prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.03.2009 pod sp. zn. 0Tp/95/2009 a započítaním doby výkonu trestu od 30.03.2009 do 30.11.2009. Predpokladaný koniec výkonu trestu má mať dňa 22.10.2013.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od 22.03.2013.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 22.07.2013 je zrejmé, že odsúdený vykonáva trest v strednom stupni stráženia a v diferenciačnej skupine „B“. Je slobodný, bezdetný, bez vyživovacej povinnosti, má základné vzdelanie. Do výkonu trestu nastúpil dňa 22.04.2013 v Ústave na výkon väzby Bratislava. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, je potrebná kontrola, upozorňovanie a intervencia zo strany referentov režimu a pedagóga. K odsúdeným sa správa slušne. Nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený. Pracovne zaradený nie je, bol pracovne zaradený na pracovisku ručné šitie obuvi od 03.06.2013 do 07.06.2013 z ktorého bol vyradený pre nezvládnutie technologického postupu šitia obuvi. Kontakt s vonkajším svetom je minimálny, sociálny kontakt udržiava formou korešpondencie s družkou, návštevy sa nerealizujú. Na plnení úloh programu zaobchádzania participuje čiastočne. K trestnej činnosti sa stavia čiastočne kriticky, k niektorým skutkom sa priznáva, v iných prípadoch odmieta svoju účasť a zaujíma nekritický postoj. Je výrazný rozdiel medzi verbálne prejavujúcou

snahou zaujať negatívny postoj k drogám a konatívnu zložku postoja k drogám, trestnej činnosti a životu. Podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je u odsúdeného rizikový stupeň vysoký, preto sa javí jeho resocializačná prognóza ako nepriaznivá, hlavne pre nezamestnanosť, ukončené základné vzdelanie, skúsenosť s drogami a doterajšiu recidívu. V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúča podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a zo skráteného výpisu klienta vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, vo výkone trestu bol 5-krát.

Odsúdený na verejnom zasadnutí sa k hodnoteniu, ktoré bolo oznámené, nevyjadril. K vyradeniu z práce uviedol, že to bolo kvôli zdravotnému stavu, je krátkozraký.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení a dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Prokurátorka okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí s poukazom na negatívne hodnotenie ústavu navrhla zamietnuť návrh odsúdeného.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudca po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov, nariadenia výkonu trestu a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.01.2013 sp. zn. 3T 161/2012 zistil, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehotá na podanie žiadosti o podmienené prepustenie), avšak nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený H. S. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto javila ako čiastočne splnená.

Splnená nebola dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade S. E. bolo vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze riziko recidívy príliš veľké. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného hodnotené ako vysoké, jeho resocializačná prognóza sa tiež javí nepriaznivou, hlavne pre nezamestnanosť, ukončené základné vzdelanie, skúsenosť s drogami a doterajšiu recidívu. Ústav na výkon trestu neodporúčal jeho podmienené prepustenie. Odsúdený k trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj.

Samosudca vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného S. E. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, vedenie ktorého podľa názoru súdu dostatočne nepreukázal ani počas výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.